22/12/2021

Η τιμία κάρα του Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου στην Παναγία Δοβρά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη, 21 Δεκεμβρίου, το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα, στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Με την ευκαιρία της πρόσφατης εορτής του Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου, τέθηκε σε προσκύνηση η τιμία κάρα του Αγίου και το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά που αποθησαυρίζονται στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως,

την αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και τον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Ἀπόψε ἔχουμε τήν εὐλογία καί τή χάρη νά προσκυνοῦμε ἐκτός ἀπό τό ἱερό λείψανο τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, τοῦ ἰατροῦ καί θαυματουργοῦ, καί τή σεπτή καί χαριτόβρυτο κάρα τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, τοῦ ὁποίου τή μνήμη ἑόρτασε κατά τή χθεσινή ἡμέρα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλη-σία.

Καί εἶναι ἰδιαίτερη εὐλογία νά τούς τιμοῦμε ἀπόψε μαζί τούς δύο μεγάλους αὐτούς ἱεράρχες τῆς Ἐκ-κλησίας μας, οἱ ὁποῖοι μπορεῖ νά ἔζησαν σέ ἐντελῶς διαφορετικές ἐποχές καί σέ ἐντελῶς διαφορε-τι-κούς τόπους, διακόνησαν ὅμως καί οἱ δύο τόν Χριστό καί τούς ἀν-θρώ-πους μέ ζῆλο καί αὐταπάρνηση καί ὑπέμει-ναν μέ καρτερία τό μαρτύ-ριο γιά τήν πίστη καί τήν ἀγάπη στόν Χριστό.

Ὁ ἕνας, ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος, ἀντιμε-τώπισε τά ἄγρια θηρία καί ἔχυσε τό αἷμα του γιά τόν Χριστό. Ὁ ἄλλος, ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὑπέμεινε ἕνα μα-κρο-χρόνιο μαρτύριο, μέ διωγμούς, μέ φυλακίσεις, μέ ἐξορίες καί βα-σανιστήρια. Κανείς ἀπό τούς δύο δέν ὑποχώρησε, κανείς δέν προτί-μη-σε νά ἀρνηθεῖ τόν Χριστό, γιά νά σώσει τόν ἑαυτό του. Γιατί καί οἱ δύο ὄχι μόνο δέν ἤθελαν νά χωρι-σθοῦν ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί πίστευαν ὅτι ἡ ζωή τους στή γῆ εἶναι ζωή μέ τόν Χριστό καί τό μαρτύριο θά τούς φέρει πιό κο-ντά καί θά τούς ἑνώσει μέ Αὐτόν πού ἀγαποῦσαν, μέ Αὐτόν στόν ὁποῖο εἶχαν ἀφιερώσει καί τήν ψυ-χή τους καί τή ζωή τους.

Αὐτή τή βεβαιότητα βλέπουμε νά διατυπώνει μέ ἔμφαση στήν ἐπι-στο-λή του πρός τούς χριστιανούς τῆς Ρώμης ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεο-φόρος, ζητώντας νά προσεύχονται γι᾽ αὐτόν, ἐνῶ βαδίζει πρός τό μαρ-τύριο, γιά νά μήν λέγει μόνο ὅτι εἶναι χριστιανός, ἀλλά καί γιά νά ἀπο-δει-χθεῖ τήν κρίσιμη ὥρα ἀλη-θινός μαθητής τοῦ Χριστοῦ.

Τούς παρακαλεῖ ὅμως ἀκόμη νά μήν ἐπιδιώξουν νά τόν ἀπαλλά-ξουν ἀπό τό μαρτύριο. «Ἄφετέ με θη-ρίων εἶναι βοράν, δι᾽ ὧν ἔνεστιν Θεοῦ ἐπιτυχεῖν». Ἀφῆστε με, γρά-φει, νά γίνω βορά τῶν θηρίων, διά τῶν ὁποίων θά μπορέσω νά κερδί-σω τόν Θεό. «Σῖτός εἰμι Θεοῦ καί δι᾽ ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα κα--θα-ρός ἄρτος εὑρεθῶ τοῦ Χρι-στοῦ». Εἶμαι σιτάρι τοῦ Θεοῦ, συνε-χίζει, πού μέ ἀλέθουν τά δόντια τῶν θηρίων, γιά νά βρεθῶ καθαρός ἄρτος τοῦ Χριστοῦ. «Σέ τίποτε δέν μέ ὠφελεῖ οὔτε ὁ κόσμος ὁλόκλη-ρος, οὔτε οἱ βασιλεῖες τοῦ αἰῶνος τούτου. Εἶναι προτιμότερο νά πε-θά-νω γιά τόν Χριστό, παρά νά βα-σι-λεύσω στά πέρατα τῆς γῆς. Ἐκεῖ-νον ζητῶ, πού πέθανε γιά χάρη μας. Ἐκεῖνον θέλω, πού ἀναστή-θη-κε γιά μᾶς. Ἐπιτρέψτε μου», συ-νε-χίζει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος στήν ἐπιστο-λή του, «νά γίνω μιμητής τοῦ πά-θους τοῦ Θεοῦ μου».

Αὐτά τά λόγια εἶναι ἀπόδειξη τῆς μεγάλης ἀγάπης πού εἶχε ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος γιά τόν Χριστό, ὥστε τόν ἐπιθυμοῦσε καί τόν ἐπεδίωκε πάνω ἀπό ὅλα τά ἐγκόσμια, πάνω καί ἀπό τήν ἴδια του τή ζωή.

Καί δέν τά ἔλεγε μόνο αὐτά, τά ἔκανε καί πρά-ξη στή ζωή του, τά ἔκανε πράξη μέ τό μαρτύριό του καί τή θυσία του γιά χάρη τοῦ Χρι-στοῦ. Μαρτύρησε, θυσιάστηκε, ὄχι γιατί δέν ἀγαποῦσε τή ζωή του, ὄχι δέν ἀγαποῦσε τούς ἀνθρώπους, ἀλ-λά γιατί ἀγαποῦσε περισσότερο ἀπό ὅλους καί ἀπό ὅλα τόν Θεό, καί ἤξερε ὅτι καί ἡ ζωή καί ἡ ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων ἔχει ἕνα ὅριο, ἔχει ἕνα τέλος, ἐνῶ ἡ ζωή κοντά στόν Χριστό, ἡ ζωή μέ τόν Χριστό εἶναι ἀτελεύτητη καί αἰώνια.

Αὐτή τήν ἀλήθεια ὑπενθυμίζει καί σέ μᾶς ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεο-φό-ρος, ὄχι καλώντας μας νά πεθά-νουμε γιά τόν Χριστό, ἀλλά καλώ-ντας μας νά δείξουμε καί ἐμεῖς τήν ἀγάπη μας, θέτοντας τή δική του ἀγάπη, θέτοντας τή σχέση μας μέ τόν Χριστό, πάνω ἀπό τά μικρά καί τά καθημερινά πού μπορεῖ νά μᾶς παρασύρουν, πάνω ἀπό τίς ἀδυνα-μίες καί τά πάθη μας πού μπορεῖ νά μᾶς ἀπομακρύνουν, πάνω ἀπό τίς δικαιολογίες καί τίς προφάσεις πού μᾶς κρατοῦν μακριά του.

Καί ὅσο δείχνουμε τήν ἀγάπη μας πρός τόν Χριστό μέ τίς ἐπιλογές, μέ τίς προτεραιότητες καί μέ τίς πρά-ξεις μας, τόσο περισσότερο λαμβά-νου-με τή χάρη του, ἀλλά καί αὐ-ξά-νει μέσα μας ἡ ἀγάπη, ὥστε πιό εὔκολα νά παραμερίζουμε καί ἐ-μεῖς ὅσα μᾶς ἐμποδίζουν γιά νά εἴ-μαστε κοντά του, γιά νά ἑνούμεθα μαζί του μέ τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καί νά προοδεύ-ου-με στήν ἐν Χριστῷ ζωή.

Αὐτή ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ πού εἶχαν οἱ ἅγιοί μας, οἱ ὁποῖοι τόν ἀγαποῦσαν περισσότερο ἀπό ὁτι-δή--ποτε ἄλλο στόν κόσμο, ἐνεργεῖ δι᾽ αὐτῶν καί μέ τά θαύματα, ἔτσι ὥστε νά παρακινεῖ καί ἐμᾶς πού τά βλέπουμε, πού τά ἀκοῦμε καί πού τά ζοῦμε στήν ἀγάπη του.

Ἕνα πολλαπλό θαῦμα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ πού λάβαμε αὐτές τίς ἡμέ-ρες θά ἤθελα νά σᾶς διαβάσω κλεί-νοντας. Μᾶς τό ἔστειλε μία κυρία Ἀναστασία, καί ἀφορᾶ τή μητέρα της.

Γράφει, λοιπόν:

«Ἀγαπητοί πατέρες,

Ἡ μητέρα μου, ἡ ὁποία διαμένει στή Γερμανία μέ τόν πατέρα μου, διαγνώστηκε μέ καρκίνο τῶν ὠο-θηκῶν τόν Ἰούνιο τοῦ 2019. Μόλις ἐνημερωθήκαμε γιά τήν κατά-στα-ση, ἐγώ καί ἡ ἀδελφή μου, πού δια-μένουμε στήν Ἑλλάδα, σπεύσαμε κοντά της. Ἀφοῦ ἐγχειρίστηκε ἡ μητέρα μας, ἡ ὁποία, ὅπως μοῦ εἶπε στή συνέχεια ἡ ἀδελφή μου, κατά τή διάρκεια τῆς ἐπέμβασης προσευ-χό-ταν στόν ἅγιο Λουκᾶ τόν ἰατρό, οἱ ἰατροί δέν μᾶς ἔδιναν πολλές ἐλ-πίδες λόγω τῶν ἐξετάσεων καί μᾶς ἐνημέρωσαν γιά τήν πολύ δύσκολη κατάστασή της. Ἡ ἐγχείρηση προ-κά-λεσε πολλές ἐπιπλοκές ἀργό-τε-ρα, μέ ἀποτέλεσμα ἡ μητέρα μου νά μπαινοβγαίνει

συχνά στό νοσοκο-μεῖο καί νά κάνει ἀρκετές ἐπεμβά-σεις.

Ἦταν 31 Ἰουλίου τοῦ 2019, ὅταν γιά ἀκόμη μία φορά ἡ μητέρα μου νοσηλευόταν. Μέ καλεῖ νωρίς τό πρωί λέγοντάς μου ὅτι ἡ κατά-στα-σή της χειροτέρεψε καί εἶχε αἱμορ-ραγία σέ διάφορα σημεῖα τοῦ σώ-μα-τός της. Ἔντρομη τήν ἐπισκέ-πτο-μαι στό νοσοκομεῖο, τήν ὥρα πού τήν ἑτοίμαζαν γιά τό χειρουρ-γεῖο προκειμένου οἱ ἰατροί νά στα-μα-τήσουν τήν αἱμορραγία. Ἀφοῦ ἔγινε ἡ μικροεπέμβαση καί ἔβαλαν τή μητέρα μου στό δωμάτιο, ἐκείνη ἄρχισε νά ἔχει μία περίεργη ἀρνη-τι-κή στάση καί δέν ἤθελε νά μᾶς μιλήσει οὔτε νά προσευχηθεῖ (κάτι πού ἔκανε ἐδῶ καί καιρό). Ἄρχισε νά μᾶς λέει ὅτι βλέπει κάποιον νά ἀποτυπώνεται στόν τοῖχο, ὅμως δέν εἶχε καταλάβει ποιός ἦταν. Μάλιστα τά εἶχε βάλει μέ τόν Θεό, γιατί μᾶς ἔλεγε ὅτι ζητοῦσε ἀπε-γνω-σμένα νά τῆς στείλει βοήθεια, ἔστω ἕναν Ἅγιο νά τήν παρηγο-ρή-σει, καί ἐκείνη ἔβλεπε συνέχεια μία μορφή ἀποτυπωμένη στόν τοῖχο πού δέν καταλάβαινε ποιός ἦταν. Τῆς εἴπαμε νά κάνει τήν προσευχή της καί ὁ Θεός ξέρει τί πρέπει νά κά-νει. Οἱ ἰατροί μᾶς ἔλεγαν ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι παρενέργειες ἀπό τά φάρ-μακα.

Τήν ἐπόμενη ἡμέρα καί ἀφοῦ εἶχε λίγο ἠρεμήσει, μᾶς λέει ὅτι βλέπει ἀκόμη τή μορφή στόν τοῖχο καί μάλιστα μᾶς ὑποδεικνύει σέ ποιόση-μεῖο. Τότε ἀρχίσαμε νά τήν βλέ-που-με κι ἐμεῖς, ἐγώ κι ἡ ἀδελφή μου μόνο. Τήν ἴδια μέρα ἔρχεται στό νοσοκομεῖο ἕνα φιλικό μας ζευ-γάρι καί μᾶς λέει ὅτι μᾶς ἔφερε εἰκονίτσες ἀπό τόν ἅγιο Λουκᾶ τόν ἰατρό καί λαδάκι ἀπό τήν Ἱερά Μο-νή Παναγίας Δοβρᾶ. Καί ξαφνικά, βλέποντάς τες, ἀνακαλύπτουμε ὅτι ἡ μορφή πού βλέπαμε στόν τοῖχο εἶναι τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ.

Ἀπό κεῖ καί ἔπειτα τά πράγματα ἄρχισαν νά πηγαίνουν καλύτερα. Σταμάτησε ἡ αἱμορραγία καί μετά ἀπό ἕνα διάστημα κατάφεραν οἱ ἰατροί νά ξεκινήσουν καί χημειο-θε-ραπεῖες.

Ὅμως μᾶς συνέβη καί δεύτερο θαῦμα.

Ἀφοῦ εἴχαμε ἀφήσει καλύτερα τή μητέρα μας καί ἐπιστρέψαμε στήν Ἑλλάδα, ξαφνικά, στίς 3 Ὀκτω-βρίου, μᾶς ἐνημερώνει ὅτι χειροτε-ρεύει ἡ κατάστασή της καί εἰσήχθη στό νοσοκομεῖο μέ εἰλεό τοῦ πα-χέος ἐντέρου. Ἀκολούθησε μία δύ-σκο-λη ἐπέμβαση, ἐξαιτίας καί τῆς βεβαρυμένης καταστάσεως τῆς ὑγεί-ας της. Ὅμως, ὦ τοῦ θαύματος, ἡ μητέρα μου πῆγε πάλι στό ἴδιο δωμάτιο, στό ὁποῖο εἶχε ἀποτυπω-θεῖ πρίν ἀπό μερικούς μῆνες ἡ μορφή τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ ἰα-τροῦ. Παρότι οἱ ἰατροί ἦταν ἀπαι-σιόδοξοι καί μᾶς ἔλεγαν ὅτι, ναί μέν ἔγινε ἡ ἐγχείρηση, ἀλλά δυστυ-χῶς τό παχύ ἔντερο δέν θά ξανα-λει-τουργοῦσε, καί ἡ μητέρα μας δέν θά ἐπεβίωνε, ὦ τοῦ θαύματος, ὅλα λειτούργησαν καί ἡ μητέρα μου εἶναι ἐν ζωῇ. Ἔκανε ξανά χημειο-θ-εραπεῖες καί κάνει καί σήμερα πού σᾶς γράφω ξανά

(Ὀκτώβριος 2021), μέ ἀποτέλεσμα κάποιο ὑπό-λειμμα πού εἶχε μείνει νά μικραί-νει συνεχῶς. Οἱ ἰατροί δέν μᾶς ἔδιναν καμιά ἐλπίδα καί ὅμως νά πού εἶναι ἐδῶ μαζί μας, ἐδῶ καί 2,5 χρόνια μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ. Εὐχαριστῶ τόν Θεό καί τόν ἅγιο. Ξέρω ὅτι δέν εἶ-μαι ἄξια τῆς ἀγάπης τους καί τῶν θαυμάτων τους καί εἶμαι εὐγνώ-μων γιά ὅλα.

Ἡ ἀδελφή μου ἔψαξε καί βρῆκε τήν Ἱερά Μονή σας καί ἤρθαμε καί προσκυνήσαμε τήν εἰκόνα καί τά λείψανα τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ.

Σᾶς εὐχαριστῶ πού μέ ἀκούσατε καί ζητῶ τήν εὐλογία σας, Ἀναστα-σία».

© Kosmas Karagiannis IMBNK